

- 3) Kun otetaan huomioon prosessiautonomian periaate: Onko kansallisen tuomioistuimen otettava huomioon sitovat ohjeet, joita ylempi tuomioistuin antaa sille kumotessaan sen tuomion ja palauttaessaan asian uudelleen käsiteltäväksi, jos on syytä olettaa, että nämä ohjeet ovat ristiriidassa yhteisön oikeuden kanssa?
- 4) Kun kyseistä hoitoa ei voida antaa sen jäsenvaltion alueella, jossa sairausvakuutuksesta vakuutettu asuu, onko tämän jäsenvaltion annettava lupa hoitoon jossain toisessa jäsenvaltiossa asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan c alakohtan nojalla jo sillä perusteella, että kyseinen hoito kuuluu hoitotyyppinä niihin etuuksiin, joista säädetään ensin mainitun jäsenvaltion lainsäädännössä, myös silloin jos tässä lainsäädännössä ei mainita nimenomaisesti konkreettisia hoitomenetelmiä?
- 5) Onko sairausvakuutuslain 36 §:n 1 momentin kaltainen kansallinen säännös ristiriidassa EY 49 artiklan ja asetuksen N:o 1408/71 22 artiklan kanssa, kun sen mukaan pakollisesta vakuutuksesta vakuutetuilla on oikeus saada lääketieteellisestä hoidosta ulkomailla aiheutuvien kulujen arvo osittain tai kokonaan takaisin vain silloin, jos he ovat saaneet siihen ennakkoluvan?
- 6) Onko kansallisen tuomioistuimen velvoitettava sen valtion toimivaltainen vakuutuslaitos, jossa asianomainen on vakuutettu, antamaan asiakirja ulkomailla annettavaa hoitoa varten (E 112 -lomake), jos se pitää kieltäytymistä tällaisen asiakirjan antamisesta lainvastaisena, mikäli ennen hoidon suorittamista on esitetty asiakirjaa koskeva hakemus ja hoito on tuomioistuimen tuomion antamishetkellä jo viety päätökseen?
- 7) Jos edellä esitettyyn kysymykseen vastataan myöntävästi ja tuomioistuin katsoo, että kieltäytyminen ulkomailla tapahtuvaa hoitoa koskevan luvan myöntämisestä on lainvastainen, miten sairausvakuutuksesta vakuutetulle hoidosta aiheutuneet kulut on korvattava:
- a) välittömästi sen valtion varoista, jossa hänet on vakuutettu, vai sen valtion varoista, jossa hoito annetaan, sen jälkeen kun hän on esittänyt ulkomailla tapahtuvaa hoitoa koskevan luvan?
- b) missä laajuudessa, jos niiden etuuksien laajuus, joista säädetään asuinpaikan jäsenvaltion lainsäädännössä, poikkeaa niiden etuuksien laajuudesta, joista säädetään sen jäsenvaltion oikeussäännöissä, jossa hoito suoritetaan, kun otetaan huomioon EY 49 artikla, jossa kielletään palvelujen vapaan liikkuvuuden rajoitukset?
- (¹) Sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin ja heidän perheenjäseniinsä 14.6.1971 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1408/71 (EYVL L 149, s. 2), sellaisena kuin se on muutettuna ja ajan tasalle saatettuna 2.12.1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/97 (EYVL 1997, L 28, s. 1).

Kanne 15.5.2009 — Luxemburgin suurherttuakunta v. Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

(Asia C-176/09)

(2009/C 180/50)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Asianosaiset

Kantaja: Luxemburgin suurherttuakunta (asiamies: C. Schiltz, edustaja: asianajaja P. Kinsch)

Vastaajat: Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto

Vaatimukset

- ensisijaisesti kumottava lentoasemamaksuista 11.3.2009 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/12/EY (¹) 1 artiklan 2 kohtaan sisältyvät sanat ”ja kussakin jäsenvaltiossa lentoasemaan, jolla on eniten matkustajaliikennettä”
- toissijaisesti kumottava kyseinen direktiivi kokonaisuudessaan
- velvoitettava Euroopan parlamentti ja Euroopan unionin neuvosto korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Luxemburgin suurherttuakunta vetoaa kanteensa tueksi kahteen kanneperusteeseen.

Ensimmäisessä kanneperusteessaan kantaja väittää, että syrjintäkiellon periaatetta on loukattu, kun Luxemburg-Findelin lentoaseman kaltaiselle lentoasemalle on ulottamalla direktiivin 2009/12/EY soveltamisala ”kussakin jäsenvaltiossa lentoasemaan, jolla on eniten matkustajaliikennettä”, asetettu hallinnollisia ja taloudellisia velvoitteita, joilta muut siihen verrattavassa tilanteessa olevat lentoasemat välttyvät, vaikkei tällaiselle erilaiselle kohtelulle ole objektiivista perustetta. Kantaja viittaa tältä osin erityisesti Hahnin ja Charleroin lentoasemien tilanteeseen ja siihen, että ne toimivat samalla vaikutusalueella kuin Findelin lentoasema ja niiden kummankin matkustajamäärät ovat suurempia kuin Findelin lentoasemalla mutta niille ei ole asetettu samoja velvoitteita. Valtakunnanrajojen sijainti näiden kolmen lentoaseman välissä ei missään tapauksessa voi olla hyväksyttävä peruste kohdella niitä eri tavoin.

Toisessa kanneperusteessaan kantaja väittää lisäksi, ettei kyseinen säännös ole toissijaisuusperiaatteen eikä suhteellisuusperiaatteen mukainen. Asiaan puuttuminen unionin tasolla ei nimittäin ole välttämätöntä säänneltäessä tilannetta, joka olisi aivan

hyvin voitu säännellä kansallisella tasolla niin kauan kuin matkustajamäärä jää alle viiden miljoonan. Toisaalta direktiivin soveltaminen aiheuttaa perusteettomasti hallinnollista lisätyötä ja lisäkustannuksia Findelin kaltaiselle lentoasemalle, jonka ainoana erityispiirteenä on se, että se on tietyssä jäsenvaltiossa lentoasema, jolla on eniten matkustajaliikennettä, vaikkei tällä seikalla ole todellista merkitystä direktiivin tavoitteiden kannalta.

(¹) EUVL 70, s. 11.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Conseil d'État (Belgia) on esittänyt 15.5.2009 — Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Jean-Marie Solvay de la Hulpe ja Alix Walsh v. Région wallonne

(Asia C-177/09)

(2009/C 180/51)

Oikeudenkäyntikieli: ranska

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Conseil d'État

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Le Poumon vert de la Hulpe ASBL, Jacques Solvay de la Hulpe, Marie-Noëlle Solvay, Jean-Marie Solvay de la Hulpe ja Alix Walsh

Vastaaja: Région wallonne

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY (¹) 1 artiklan 5 kohtaa tulkittava siten, että sillä suljetaan direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle lainsäädäntö — kuten eräistä luvista, joille on olemassa yleisen edun mukaisia pakottavia syitä, 17.7.2008 annettu Vallonian hallintoalueen asetus — jossa todetaan ainoastaan, että rakennuslupien, ympäristölupien ja siinä lueteltuja toimenpiteitä ja rakennustöitä koskevien yhtenäislupien myöntämiselle "on osoitettu olevan yleisen edun mukaisia pakottavia syitä", ja jolla "vahvistetaan" luvat, joiden osalta todetaan, että "on osoitettu olevan yleisen edun mukaisia pakottavia syitä"?

2) a) Ovatko direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna neuvoston direktiivillä 97/11/EY (²) ja Eu-

roopan parlamentin ja neuvoston direktiivillä 2003/35/EY (³), 1, 5, 6, 7, 8 ja 10 a artikla esteenä sellaiselle oikeudelliselle sääntelylle, jonka mukaan oikeus toteuttaa ympäristövaikutusten arviointia edellyttävä hanke myönnetään lainsäädäntötoimella, jota ei voida saattaa tuomioistuimen tai muun laillisesti perustetun riippumattoman ja puolueettoman elimen tutkittavaksi niin, että voitaisiin riitauttaa asiasisällön tai noudatetun menettelyn osalta päätös, jolla oikeus hankkeen toteuttamiseen on myönnetty?

b) Onko tiedon saantia, yleisön osallistumisoikeutta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevan, 25.6.1998 tehdyn Århusin yleissopimuksen, jonka Euroopan yhteisö on hyväksynyt 17.2.2005 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2005/370/EY (⁴) 9 artiklaa tulkittava siten, että sopimuspuolina olevat jäsenvaltiot veloitetaan säätämään mahdollisuudesta saattaa tuomioistuimessa tai muussa laillisesti perustetussa riippumattomassa ja puolueettomassa elimessä uudelleen tutkittavaksi 6 artiklan määräysten soveltamisalaan kuuluvien päätösten, toimien tai laiminlyöntien laillisuus ympäristövaikutusten arviointia edellyttävien hankkeiden hyväksymistä koskevien sekä aineellisten säännösten että menettelysäännösten alaisuuteen kuuluvien, asiasisältöä tai menettelyä koskevien kysymysten osalta?

c) Onko direktiivin 85/337/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2003/35/EY, 10 a artiklaa tulkittava tiedon saantia, yleisön osallistumisoikeutta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevan, 25.6.1998 tehdyn Århusin yleissopimuksen, jonka Euroopan yhteisö on hyväksynyt 17.2.2005 tehdyllä neuvoston päätöksellä 2005/370/EY, kannalta arvioiden niin, että sopimuspuolina olevat jäsenvaltiot veloitetaan säätämään mahdollisuudesta saattaa tuomioistuimessa tai muussa laillisesti perustetussa riippumattomassa ja puolueettomassa elimessä uudelleen tutkittavaksi päätösten, toimien tai laiminlyöntien laillisuus ympäristövaikutusten arviointia edellyttävien hankkeiden hyväksymistä koskevien sekä aineellisten säännösten että menettelytapasäännösten alaisuuteen kuuluvien, asiasisältöä tai menettelyä koskevien kysymysten osalta?

(¹) Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista 27.6.1985 annettu neuvoston direktiivi 85/337/ETY (EYVL L 175, s. 40).

(²) Tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 85/337/ETY muuttamisesta 3.3.1997 annettu neuvoston direktiivi 97/11/EY (EYVL L 73, s. 5).

(³) Yleisön osallistumisesta tiettyjen ympäristöä koskevien suunnitelmien ja ohjelmien laatimiseen sekä neuvoston direktiivin 85/337/ETY ja 96/61/EY muuttamisesta yleisön osallistumisen sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeuden osalta — Komission julistus — 26.5.2003 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/35/EY (EUVL L 156, s. 17).

(⁴) Tiedon saantia, yleisön osallistumisoikeutta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeutta ympäristöasioissa koskevan yleissopimuksen tekemisestä Euroopan yhteisön puolesta 17.2.2005 tehty neuvoston päätös 2005/370/EY (EUVL L 124, s. 1).